

Sygn. akt I C 1557/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Izabela Kosińska-Szota

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Wiejkut

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2021 roku w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W.

przeciwko E. R.

o zapłatę 1 100 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1557/20

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od pozwanej E. R. kwoty 1 100 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 24 listopada 2019 r. oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 24 października 2019 r. pomiędzy powodem prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie obrotu wierzytelnościami wynikającymi z wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego a pozwaną doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności wobec (...) Sp. z o.o. wynikającej z wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego przez pozwaną. Strona powodowa wskazała, że na dzień podpisania umowy cesji uzyskała od pozwanej informację, że nie otrzymała od (...) Sp. z o.o. żadnych płatności wynikających z przelewanej wierzytelności, a pozwana otrzymała kwotę 800 zł jako cenę wierzytelności. Strona powodowa w celu ustalenia rzeczywistej kwoty zwrotu prowizji z tytułu wcześniejszej spłaty kredytu zleciła wykonanie opinii profesjonalnemu podmiotowi gospodarczemu tj. Krajowemu Centrum (...) i za jej wykonanie uiściła opłatę 300 zł, a następnie wezwała (...) Sp. z o.o. do zapłaty 8 763,16 zł tytułem proporcjonalnego częściowego zwrotu prowizji w kwocie 8 394,16 zł oraz 300 zł tytułem poniesionych kosztów wyceny. (...) Sp. z o.o. w piśmie z 6 listopada 2019r. poinformowała stronę powodową, że pozwana spłaciła umowę kredytu przed terminem, jednak (...) Sp. z o.o. dokonała całkowitego rozliczenia kosztów kredytu z pozwaną dokonując na jej rzecz zwrotu w kwocie 6 288,78 zł w dniu 7 lutego 2019 r. W związku z tym strona powodowa na piśmie odstąpiła od umowy cesji zawartej z pozwaną i wezwała pozwaną do zapłaty 1 100 zł w terminie 7 dni.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w sprawie I Nc 2251/20 pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana przyznała, że zawarła z powódką umowę przelewu wierzytelności i otrzymała kwotę 800 zł tytułem zapłaty ceny wierzytelności wynikającej z umowy kredytu konsumenckiego zawartej przez pozwaną z (...) Sp. z o.o., który to kredyt spłaciła wcześniej. Pozwana podniosła, że wystąpiła do kredytodawcy o zwrot wszelkich kosztów i nadpłat wynikających z wcześniejszej spłaty kredytu i z tego tytułu otrzymała od kredytodawcy 6 288,78 zł zwrotu z tytułu nadpłat. Pozwana podała, że w lutym 2019r. udała się do biura kredytowego, w którym udzielono jej kredytu,

aby ustalić, czy faktycznie wpłacono jej wszystkie należne środki z odsetkami z tytułu wcześniejszej spłaty kredytu. Sprawą zajął się P. Z. (1), który w imieniu pozwanej zlecił powódce analizę sprawy i który później jako pośrednik zawarł z pozwaną umowę dotycząca cesji wierzytelności na rzecz powódki. Pozwana wskazała, że pośrednik poinformował ją we wrześniu 2019 r., że ustalono iż należy jej się jeszcze zwrot kwoty 800 zł z tytułu nadpłat kredytu i kwotę tę pozwana otrzyma po zawarciu z powódką umowy cesji, zaś powódka ma się zwrócić do kredytobiorcy o jej zwrot. Pozwana wskazała, że nigdy nie otrzymała do wglądu opinii dotyczącej wyliczenia kwoty zwrotu, a ponadto podała, że informowała pośrednika P. Z. (1), że otrzymała od kredytodawcy częściowy zwrot prowizji i przedstawiała dokumenty to potwierdzające, a ponadto powódka sama określiła kwotę ceny cesji, a zatem zdaniem pozwanej powódka nie miała podstaw do odstąpienia od umowy cesji. Pozwana zarzuciła, że powódka po odmowie przez (...) Sp. z o.o. nie próbowała nawet dochodzić od (...) Sp. z o.o. tych roszczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana E. R. korzystała z usług biura pośrednictwa kredytowego, gdzie między innymi zawarła w dniu 6 sierpnia 2018 r. umowę kredytu z (...) Sp. z o.o. Pośrednikiem kredytowym obsługującym pozwaną był P. Z. (1). Pozwana dokonała wcześniejszej spłaty tego kredytu.

Pozwana po spłacie kredytu konsumenckiego wystąpiła do (...) Sp. z o.o. o zwrot proporcjonalny prowizji i otrzymała z tego tytułu kwotę 6 288,78 zł. Pozwana po rozliczeniu kredytu przez (...) Sp. z o.o. w marcu 2019 r. udała się do pośrednika kredytowego P. Z. (1) celem ustalenia, czy zwrot prowizji nastąpił prawidłowo. Pośrednik poinformował ją o profesjonalnej firmie zajmującej się odzyskiwaniem prowizji i odsetek od wcześniej spłaconych kredytów konsumenckich. Pozwana przekazała pośrednikowi P. Z. (1) wszystkie posiadane dokumenty, w tym potwierdzenie przelewu przez kredytodawcę na rachunek pozwanej kwoty 6 288,78 zł tytułem nadpłaconej prowizji. Pośrednik był w posiadaniu umowy kredytu z (...) Sp. z o.o., ponieważ pozwana zawierała ją za jego pośrednictwem.

Dowód: zeznania pozwanej – k.55

W dniu 21 października 2019 r. pozwana w biurze pośrednika podpisała umowę przelewu wierzytelności, gdzie jako cesjonariusz została oznaczona strona powodowa (...) Sp. z o.o. we W.. Przedmiot umowy stanowiła wierzytelność przysługująca pozwaną w stosunku do kredytodawcy (...) Sp. z o.o. z umowy z dnia 8 sierpnia 2018 r. obejmująca wierzytelność o zwrot wszelkich nienależnie pobranych opłat i kosztów oraz zwrot kosztów w związku z wcześniejszą spłatą w/w kredytu konsumenckiego wraz z odsetkami. Cena do wypłaty dla pozwanej jako cedenta wynosiła 800 zł. Umowa została sporządzona i w sposób kompletny wypełniona na formularzu, który pośrednik P. Z. (1) przedstawił pozwaną do podpisu. Zgodnie z § 2 umowy cesji cedent oświadczył między innymi, że nie otrzymał od dłużnika żadnych płatności wynikających z przelewanej wierzytelności, a ponadto cedent zobowiązał się przekazać cesjonariuszowi wszelkie dokumenty konieczne do skutecznego dochodzenia roszczeń od dłużnika, które obejmują w szczególności dokumentację kredytową. Według ust. 4 § 2 umowy w przypadku, gdyby którekolwiek z oświadczeń cedenta nie odpowiadało prawdzie lub w przypadku zatajenia przez cedenta innych okoliczności z przedmiotową wierzytelnością – Cesjonariusz może w każdym czasie skorzystać z prawa odstąpienia od umowy. Cedent jest zobowiązany w takiej sytuacji do zwrotu wszelkich otrzymanych od Cesjonariusza kwoty pieniężnych i wszelkich innych poniesionych przez niego kosztów. Za stronę powodową podpis w dniu 24 października 2019r. złożył G. G. – wiceprezes zarządu spółki.

Dowód: umowa cesji wierzytelności – k.8 – 9

Strona powodowa w dniu 24 października 2019 r. przelała na rachunek bankowy pozwanej kwotę 800 zł tytułem zapłaty ceny wierzytelności

Dowód: potwierdzenie złożenia dyspozycji – k.10

Kancelaria (...) wystawił stronie powodowej w dniu 24 października 2019 r. fakturę na kwotę 369 zł brutto, 300 zł netto za sporządzenie opinii dotyczącej opłat bankowych. Kancelaria (...) wyliczyła pozwana powinna była otrzymać od (...) Sp. z o.o. 8 394,16 zł.

Dowód: faktura VAT (...) – k.11, opinia w przedmiocie wyliczenia zwrotu kosztów kredytu – k.48 - 50

Strona powodowa pismem z 25 października 2019r. wezwała (...) Sp. z o.o. w W. do zapłaty w terminie 3 dni od otrzymania wezwania kwoty 8 763,16 zł, na którą składała się kwota 8 394,16 zł tytułem częściowego zwrotu prowizji dla kredytobiorcy i 369 zł koszty opinii.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty – k.12

(...) Sp. z o.o. w piśmie z dnia 6 listopada 2019 r. poinformowała stronę powodową, że pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę elastycznej pożyczki ratalnej Z. w dniu 6 sierpnia 2018 r. a umowa zakończyła się 30 stycznia 2019 r., zaś kredytodawca dokonał rozliczenia całkowitego kosztu pożyczki i w dniu 7 lutego 2019 r. została zwrócona nadpłata z pożyczki w wysokości 6 288,78 zł w terminie ustawowym 14 dni.

Dowód: pismo (...) Sp. z o.o. z dnia 6.11.2019 r. – k.13

Strona powodowa pismem z 13 listopada 2019 r. skierowanym do pozwanej odstąpiła od umowy przelewu i wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 1 169 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma.

Dowód: pismo strony pozwanej z dnia 13.11.2019 r. – k.14

Pozwana, zarówno przed podpisaniem umowy cesji, jak i po jej podpisaniu nie miała bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami strony powodowej, nikt z nią nie rozmawiał na temat warunków umowy cesji, w tym wysokości przysługującej jej wobec kredytodawcy wierzytelności oraz treści i warunków umowy. Wszystkie formalności związane z tą umową załatwiał pośrednik P. Z. (1), któremu pozwana dostarczyła wymagane dokumenty, w tym potwierdzenie przelewu na jej rachunek zwrotu części kosztów kredytu, zaś strona powodowa pośrednikowi dostarczyła wypełniony formularz umowy. P. Z. (2) nie żądał żadnych dodatkowych dokumentów.

Dowód: zeznania pozwanej – k.55

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Bezsporne było, że pozwana zwróciła się do pośrednika P. Z. (1), za którego pośrednictwem zawierała umowę z (...) Sp. z o.o. o ustalenie, czy (...) Sp. z o.o. zwróciło jej prawidłowo wyliczoną kwotę należnych jej kosztów przysługującej jej do zwrotu z tytułu wcześniej spłaconego kredytu.

Strona powodowa dochodziła roszczeń z umowy cesji wierzytelności zawartej z pozwaną, wskazując że skutecznie od umowy tej odstąpiła. Strona powodowa zarzuciła pozwanej, że zataiła ona jako cedent przed stroną powodową jako cesjonariuszem okoliczność, że otrzymała przed zawarciem umowy cesji znaczną część wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów kredytu konsumenckiego wobec jego wcześniejszej spłaty.

Z zeznań pozwanej wynika, że to pośrednik P. Z. (1) załatwiał wszystkie formalności z pozwaną i otrzymał od niej wszelkie informacje i dokumenty, w tym przelew z określoną kwotą zwrotu części prowizji od wcześniej spłaconego kredytu. Strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu, na podstawie którego sąd mógłby zakwestionować zeznania pozwanej, z których spójnie i logicznie wynika, że udała się do pośrednika P. Z. (1) po to, by ustalić, czy zwrot kwoty 6 288,78 zł z tytułu wcześniejszej spłaty pożyczki nastąpił prawidłowo. Stanowisko strony powodowej przedstawione w treści pozwu, jak i w piśmie z dnia 22 stycznia 2021 r. jest nielogiczne, ponieważ pozwana musiała przytoczyć pośrednikowi jakieś informacje w rozmowie na temat wcześniej spłaconego kredytu i wypłaconej

kwoty zwrotu. Zauważyć też należy, że pozwana zeznała, że w marcu 2019 r. udała się do pośrednika i kwestią zbadania prawidłowości zwrotu kosztów przysługujących pozwanej z tytułu wcześniej spłaconej pożyczki przez kilka miesięcy się nie zajmowano. Dopiero w dniu 21 października 2019 r. pozwana podpisała umowę cesji i wbrew jej zeznaniom, z których jednoznacznie wynika, że w marcu 2021 r. przekazała dokument przelewu dotyczący kwoty 6 288,78 zł P. Z. (1), w umowie wpisano szereg oświadczeń w § 2 ust. 1 umowy, które nie były zgodne ze stanem faktycznym, zwłaszcza ppkt e. Strona powodowa opiera swe żądanie na treści § 2 umowy cesji podnosząc, że pozwana nie przedstawiła jej wymaganych dokumentów. Pozwana E. R. niewątpliwie posiadała status konsumenta w rozumieniu art. 22¹ k.c. i jako konsument nie miała żadnego wpływu na treść umowy, podpisała gotowy przygotowany bez jej udziału formularz. Zwrócić należy uwagę, że w § 4 ust. 5 umowy wskazano, że umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej ze stron. Uszło jednak uwadze strony powodowej, że przedstawiciel powódki podpisał umowę dopiero 24 października 2019 r. Strona powodowa nie wykazała, by po tym terminie przedłożyła egzemplarz umowy dla pozwanej z podpisem cesjonariusza, ponieważ pozwana nie mogła otrzymać egzemplarza umowy 21 października 2019 r., ponieważ oba egzemplarze nie były podpisane przez przedstawiciela strony powodowej.

Ponadto stanowisko strony powodowej jest chybione co do zasadności podejmowanych czynności. Skoro bowiem strona powodowa wyliczała należne pozwanej do zwrotu koszty, to dlaczego wypłacając jej kwotę 800 zł sama zażądała od (...) sp. z o.o. aż kwoty 8 395,16 zł. Ponadto, gdy otrzymała odpowiedź kredytodawcy, jak w piśmie z dnia 6 listopada 2019 r., to powinna była wystąpić o zapłatę różnicy między kwotą 8 394,16 zł a 6 288,78 zł, tj. o kwotę 2 105,38 zł. Strona powodowa tego nie uczyniła, tylko odstąpiła powołując się na § 2 ust. 1e i ust. 4 umowy. W takiej sytuacji zyskiem powódki byłaby 300 zł za sporządzenie opinii. Tymczasem, co po raz kolejny należy podkreślić, że to pozwana udowodniła swymi zeznaniami, iż przedłożyła pośrednikowi wszelkie dokumenty, a strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu przeciwnego, by podważyć wiarygodność tych zeznań.

Wskazać należy, że to P. Z. (1) w ramach prowadzonej działalności poinformował pozwaną o możliwości zbycia wierzytelności, zaś pozwana nie do końca rozumiała, na czym umowa ta miała polegać. Pozwana nie potrafiła samodzielnie zweryfikować prawidłowości wyliczeń dokonanych przez kredytodawcę i to było podstawą do skorzystania z porady pośrednika kredytowego, który jest niewątpliwie specjalistą w tej dziedzinie i do którego udała się w marcu 2019 r.

W ocenie sądu strona powodowa, przerzucając na pozwaną odpowiedzialność za nierzetelne działanie pośrednika lub swoje, nie przedstawiła żadnych dowodów dotyczących zawarcia umowy z pozwaną, w szczególności, czy strony bezpośrednio przekazywały sobie informacje dotyczące przedmiotu umowy, a zwłaszcza kto i w jaki sposób sporządził oraz przedstawił pozwanej do podpisu umowę przelewu. Tymczasem zeznania pozwanej w tym zakresie są wiarygodne.

Stąd zdaniem sądu za prawdziwe uznać należało zeznania pozwanej, w których podała, że strona powodowa wszelkie formalności i uzgodnienia dotyczące umowy zawartej z pozwaną załatwiała za pośrednictwem P. Z. (1). Zauważyć należy, że strona powodowa ma siedzibę we W., a pozwana mieszka w K.; z treści umowy wynika, że została ona najpierw podpisana przez pozwaną 21 października 2019r., a następnie przez stronę powodową 24 października 2019r. Strona powodowa nie wyjaśniła, w jaki sposób przekazała pozwanej do podpisu formularz umowy.

W tych okolicznościach sąd dał w pełni wiarę zeznaniom pozwanej, które były logiczne, a z których wynika, że do zawarcia umowy pomiędzy stronami doszło w wyniku współpracy strony powodowej z pośrednikiem P. Z. (1). Nie można, jak sugeruje to strona powodowa, obciążać pozwanej odpowiedzialnością za nierzetelne działanie pośrednika, który faktycznie działał na rzecz i w interesie powoda.

W ocenie sądu brak było podstaw do przyjęcia, że w okolicznościach niniejszej sprawy pozwana naruszyła warunki umowy cesji, w szczególności w zakresie udzielenia prawdziwych informacji dotyczących zbywanej wierzytelności. Stąd oświadczenie strony powodowej o odstąpieniu od umowy cesji było bezskuteczne, a zatem brak było podstaw do żądania zwrotu uiszczonej przez powoda ceny zbywanej wierzytelności w kwocie 800 zł.

Skoro odstąpienie od umowy było bezzasadne, brak było podstaw do obciążenia pozwanej kwotą 300 zł z tytułu kosztów sporządzenia opinii. Niezależnie od tego zauważyć należy, że zasadność naliczenia tej kwoty jest wątpliwa z trzech powodów; po pierwsze wycena ta nie wymagała szczególnych umiejętności, ani wiedzy specjalnej, wystarczająca była umiejętność wykonywania prostych działań matematycznych, a zatem brak było podstaw do przyjęcia, że była ona niezbędna do realizacji umowy przelewu i dochodzenia objętej nią wierzytelności, zwłaszcza że zlecenia jej wykonania dokonała powodowa spółka, która jest profesjonalnym podmiotem, zawodowo trudniącym się obrotem tego typu wierzytelnościami; po drugie opinię tę wykonał członek zarządu powodowej spółki (...), który wystawił fakturę jako prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Kancelaria (...); po trzecie strona powodowa nie przedłożyła dowodu potwierdzającego, że zapłaciła należności 369 zł na rachunek bankowy wystawcy faktury.

Ze względu na powyższe powództwo na podstawie art. 6 k.c. jako niezasadne podlegało oddaleniu.